

til lov om regulering af bymæssigebebyggelser). Beretning (B. sp. 1461) afgivet ^{10/9}.

Lovforslaget tilsigtede at støtte og udbygge det arbejde med regionplanlægning eller egnsplanlægning, som dels var gennemført og dels påbegyndt for flere områder af landet. De samtidig fremsatte forslag til en ny byreguleringslov og en ændring af naturfredningsloven og den øvrige planlægning bl. a. i form af byplaner og § 35-udvalg i henhold til vejbestyrelsesloven gjorde yderligere en systematisk regionplanlægning hensigtsmæssig. En regional planlægning måtte endvidere betragtes som et nødvendigt supplement til den landsplanlægning, som regeringen tilsigtede ved i foråret 1961 at nedsætte et landsplanudvalg.

De væsentligste af lovforslagets bestemmelser omtales i det følgende.

Efter forhandling med byplannævnet kan boligministeren ifølge § 1 bestemme, at der for nærmere fastsatte områder skal iværksættes *regionplanlægning*.

Ifølge § 2 nedsættes for hvert område et *udvalg* med den opgave at forestå regionplanlægningen, herunder udarbejde regionplaner.

Udvalget har følgende sammensætning:

- 1) en af boligministeriet udpeget formand,
- 2) 18 medlemmer, repræsenterende kommunalbestyrelserne inden for området, herunder vedkommende amtsråd, og
- 3) 9 medlemmer, repræsenterende ministerierne og centrale og lokale planlægningsmyndigheder.

Udvalgenes udgifter afholdes af statskassen.

Om *regionplanudvalgets hovedopgave* hedder det i § 3:

„Regionplanudvalget skal inden for de rammer, som måtte være fastlagt ved en landsplanlægning, og i samarbejde med regionplanudvalg for tilgrænsende planområder tilvejebringe en regionplan, der angiver retningslinjer for den fremtidige beliggenhed og fordeling i området af større offentlige institutioner, forsyningsanlæg og -områder og trafik anlæg og -ruter og for beliggenheden af arealer til fremtidig byudvikling, som-